

ogsaa noget urimeligt efter det store Forbrug, denne Vare har taget, at sætte den ind herunder.

Naar Folketinget har sat Minimum for Retten til Groshandlen til 100 Potter, finder jeg det ikke ganske heldigt. Regeringsforslaget og Næringslovskommissionens Betænkning gik ud paa, at man for Vins Vedkommende holdt den samme Skala som i den tidligere Lovgivning, 200 Kr., og at man for Brændevin satte et helt Anker. Men her har Folketinget indsat 100 Potter, det er et saadant Maal, man endnu ikke kender som deleligt for flydende Varer, og jeg synes ogsaa, der er noget urimeligt i at sætte den samme Grænse for saa forskellige Artikler i Henseende til Værdien, som der her er stet. Hvad Handel i smaat angaar, har Lovforslaget her givet Kommunalbestyrelsen Myndighed til at sætte, hvor mange Udsalgssteder der skulle være. Det kan maasse være ganske anvendeligt for Landets Vedkommende, men er aldeles uanvendeligt for Byernes. Saa vilde jeg heller ønske, at man gik meget videre, saa vilde jeg heller have hele Handlen som Monopol, hvor der blev betalt noget ordentligt. Men skal der i Byerne sættes en bestemt Grænse for Købmændene, vil en hel Masse være meget brøstholdne derved. Skulle vi have en Begrænsning, hvad jeg slet ikke har noget imod, lad os saa gaa en helt anden Vej, lad os saa Brændevinshandlen paa ganske enkelte Hænder, og lad der saa blive betalt noget ordentligt derfor.

Med Hensyn til § 24, om Brugsforeningerne, kan jeg ikke sige andet, end, at dersom § 24 bliver vedtagen, som den foreligger fra Folketinget, anser jeg Lovforslaget for med Hensyn til Handel at være fuldstændig usjovist. Det er jo nemlig saa, at Kommunalraadene have i deres Magt ved at indberette, hvor mange Udsalgssteder, de ønske i hver Kommune, den ene Dag at indberette, at de ønske et eller flere, eller maasse slet ingen Udsalgssteder i vedkommende Kommune, og næste Dag indberette til Politimesteren, at de ønske, at en eller flere Brugsforeninger skulle have Ret til at uddele Brændevin, Vin og bajerstøl, og denne Ret gives selvfølgelig til Brugsforeninger saavel inden for som uden for Læbæltet; men deraf følger jo, at naar man vil begrænse Sagen til at kunne nægte den legale Forretning med Brændevin, saa giver man Ret til Fordeling i Forbrugsforeninger. Det kan have til Følge, at der i et enkelt Sognd kan blive 6, 8, 10 Fordelingssteder, thi jeg antager, at det vil være overordentlig vanskeligt for et Sogneraad, naar det først har givet en Forbrugsforening Fordelingsret,

at nægte en anden den. Jeg mener, at den i Folketinget vedtagne Regel er saa urimelig, at den alene er nok til at gøre Loven ubrugelig. Der er forskellige andre Bemærkninger, jeg kunde fristes til at gøre, men jeg skal ikke indlade mig videre paa Sagen, da Lovforslaget, efter hvad der blev udtalt af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), vil blive henvist til et Udvalg, og der komme til nærmere Drøftelse. Efter hvad jeg har udtalt, kan jeg ikke slutte mig til det foreliggende Forslag, men vil nærmest holde mig til Regeringsforslaget. At komme ind paa disse løse Forhold, kan jeg ikke være med til.

Sansen-Marsvinslund: Det vil sikkert ikke forundre ærede Medlemmer, at jeg første Gang i dette Ting begærer Ordet i Anledning af det foreliggende Lovforslag, henset til, at jeg, saavidt jeg ved, er det eneste Medlem af dette Ting, der tillige er Medlem af Danmarks Afholdsforeninger og altsaa hører til den Hær i vort Land, der tæller 40,000 danske Mænd og Kvinder, som have den Anskuelse, at de helst se, at berusende Drikke blive henviste dertil, hvor de efter vor Mening høre hjemme, nemlig paa Apotekernes Hylde. Den Erfaring har jeg ikke alene indbundet ved i 15 Aar at være Afholdsmand, men ogsaa ved at betragte Livet i den Tid, jeg har færdebes blandt Mennekster. Det er ud fra den Anskuelse, jeg saaledes er kommen til, at jeg gerne vil have Lov til at udvikle Afholdsstandpunktet over for det foreliggende Forslag, og jeg vil da villig indrømme, at vi Afholdsmænd, som det allerede er udtalt her i Tinget, selvfølgelig ikke kunne fremme Udrueligheden gennem Lovbud, eller ved at saa al Handel med berusende Drikke afstafte. Nej, det kunne vi ikke. Men naar vi skal naa frem til vort Maal, saa maa det ske derigennem, at vi mere og mere indvirke paa den offentlige Mening og saa Folk til at indse, at berusende Drikke i Virkeligheden ingen Nytte ere til for at eksistere og leve. Men der kan dog fra Lovgivningens Side rækkes os en hjælpende Haand paa mange Maader til Fremme af Afholdsbevægelsen, og det er ogsaa stet ved det foreliggende Lovforslag. Jeg vil udtale min Glæde over det foreliggende Forslag, navnlig i Retning af, at det giver Kommunalbestyrelserne Bestemmelsesret med Hensyn til, hvor mange Udsalgssteder de ønske i Kommunen. Jeg finder, at det ikke alene er et stort Fremskridt i Retning af kommunalt Selvfyre, men at det ogsaa er et stort Fremskridt paa Udruelighedsarbejdets Omraade, idet jeg er fuldstændig overbevist om, at det vil bidrage til at ind-